

Mnozí církev kritizují, učme se ji milovat takovou, jaká je

V poslední katechezi o svatém Josefovi uvažoval papež František o úloze sv. Josefa, který je „patronem katolické církve“. Vysvětlil, že „svatý Josef nemůže nebýt opatrovníkem církve, protože církev je prodloužením Kristova těla v dějinách“.

16.02.2022

Drazí bratři a sestry, dobré ráno!

Dnes uzavíráme cyklus katechezí o postavě svatého Josefa. Tyto katecheze doplňují apoštolský list Patris corde, který byl sepsán u příležitosti 150. výročí prohlášení svatého Josefa za patrona katolické církve blahoslaveným Piem IX. Co však tento název znamená? Co znamená, že svatý Josef je „patronem církve“? Rád bych se nad tím dnes s vámi zamyslel.

I v tomto případě nám evangelia poskytují nejsprávnější klíč k výkladu. Na konci každého příběhu, v němž je Josef protagonistou, se v evangeliu píše, že bere s sebou dítě i jeho matku a dělá to, co mu Bůh přikázal (srov. Mt 1,24; 2,14.21). Vyniká tak skutečnost, že Josefovým úkolem je chránit Ježíše a Marii. Je jejich hlavním strážcem: „Ježíš a Maria, jeho Matka, jsou vskutku nejcennějším pokladem naší víry“

(Patris corde, 5) a tento poklad střeží svatý Josef.

V plánu spásy nelze syna oddělit od matky, od té, která „pokročila na pouti víry a věrně zachovala spojení se svým Synem až ke kříži“ (Lumen gentium, 58), jak připomíná II. vatikánský koncil.

Ježíš, Maria a Josef jsou v jistém smyslu prvotním jádrem církve. Ježíš je člověk a Bůh, Marie, první učednice, je Matka a Josef je opatrovník. A také my „se musíme vždy ptát sami sebe, zda ze všech sil chráníme Ježíše a Marii, kteří jsou tajemně svěření naší odpovědnosti, naší péči, našemu opatrovnictví“ (Patris corde, 5). A zde je velmi krásná známka křesťanského povolání: střežit. Střežit život, střežit lidský vývoj, střežit lidskou mysl, střežit lidské srdce, střežit lidskou práci. Křesťan je – můžeme říci – jako svatý Josef: musí střežit. Být

křesťanem neznamená jen přijmout víru, vyznávat víru, ale střežit život, svůj vlastní život, život druhých, život církve. Syn Nejvyššího přišel na svět ve stavu velké slabosti: Ježíš se tak narodil slabý. Chtěl, aby ho někdo bránil, chránil, staral se o něj. Bůh důvěřoval Josefovi, stejně jako Maria, která v něm našla ženicha, který ji miloval a respektoval a vždy se o ni i o Dítě staral. V tomto smyslu „svatý Josef nemůže nebýt opatrovníkem církve, protože církev je prodloužením Kristova těla v dějinách a zároveň je v mateřství církve zastoupeno mateřství Mariino. Josef tím, že nadále chrání církev, nadále chrání Dítě a jeho matku, a my tím, že milujeme církev, nadále milujeme Dítě a jeho matku“ (tamtéž).

Toto dítě je tím, kdo řekne: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejmenších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40). Proto každý

hladový a žíznivý člověk, každý cizinec, každý migrant, každý člověk bez šatů, každý nemocný, každý vězeň je „dítě“, o které se Josef stará. A my jsme vyzváni, abychom se o tyto lidi, naše bratry a sestry, starali jako Josef. Proto je vzýván jako ochránce všech potřebných, vyhnaných, trpících, a dokonce i umírajících – o tom jsme mluvili minulou středu. I my se musíme od Josefa učit „střežit“ tato dobra: milovat Dítě a jeho matku, milovat svátosti a Boží lid, milovat chudé a svou farnost. Každá z těchto skutečností je vždy dítě a jeho matka (srov. *Patris corde*, 5). Musíme střežit, protože tím střežíme Ježíše, jako to dělal Josef.

Dnes je běžné kritizovat církev, poukazovat na její nedůslednosti – a je jich mnoho –, zdůrazňovat její hříchy, které jsou ve skutečnosti našimi nedůslednostmi, našimi hříchy, protože církev byla vždy

lidem hříšníků, kteří se setkávají s Božím milosrdenstvím. Ptejme se sami sebe, zda ve svém srdci milujeme církev takovou, jaká je. Boží lid na cestě s mnoha omezeními, ale s velkou touhou sloužit Bohu a milovat ho. Jedině láska nás totiž činí schopnými říkat pravdu v plném rozsahu a nezaujatě, říkat, co je špatné, ale také uznávat všechno dobro a svatost, které jsou v církvi přítomny, počínaje Ježíšem a Marií. Milovat církev, střežit církev a kráčet s církví. Ale církev není ta skupinka, která je nablízku knězi a všem poroučí, to ne. Církev jsou všichni, všichni. Na cestě. Střežíme jeden druhého, střežíme se navzájem. To je dobrá otázka: když mám s někým problém, snažím se o něj postarat, nebo ho okamžitě odsoudím, poplivu, zničím? Musíme střežit, vždycky střežit!

Drazí bratři a sestry, povzbuzuji vás, abyste prosili svatého Josefa o

přímluvu právě v nejtěžších chvílích
vašeho života a života vašich
společenství. Tam, kde se naše chyby
stanou skandálem, prosme svatého
Josefa, aby nám dal odvahu mluvit
pravdu, prosit o odpuštění a pokorně
začít znovu. Tam, kde
pronásledování brání hlásání
evangelia, prosme svatého Josefa o
sílu a trpělivost snášet ústrky a
utrpení pro evangelium. Všude tam,
kde je nedostatek materiálních a
lidských prostředků a kde zakoušíme
chudobu, zvláště když jsme povoláni
sloužit posledním, bezbranným,
sirotkům, nemocným, zavrženým ve
společnosti, prosme svatého Josefa,
aby byl pro nás prozřetelností. Kolik
svatých se k němu obrátilo! Kolik lidí
v dějinách církve v něm našlo
patrona, ochránce, otce!

Napodobujme jejich příklad, a proto
se dnes všichni společně modleme;
modleme se ke svatému Josefovi
modlitbou, kterou jsem vložil do

závěru listu Patris corde, a svěřme
mu své úmysly a zvláštním
způsobem církev, která trpí a je ve
chvíli zkoušky.

Buď zdráv, ochránce Vykupitele

a snoubenče Panny Marie!

Tobě Bůh svěřil svého Syna,

do tebe Maria vložila svou důvěru;

s tebou Kristus dorostl v muže. Svatý
Josefe, buď i naším otcem

a veď nás cestou života.

Vyprošuj nám milost, milosrdenství a
odvahu

a ochraňuj nás před každým zlem.

Amen.

Amen.

RadioVaticana.cz / Rome Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
mnozi-cirkev-kritizuji-ucme-se-ji-
milovat-takovou-jaka-je/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/mnozi-cirkev-kritizuji-ucme-se-ji-milovat-takovou-jaka-je/) (05.08.2025)